

der var gjort noget alvorligt Forsøg paa at skaffe et nyt Grundlag for lignende Reformen til Veje.

Dinesen: Skønt der er enkelte af de Betragtninger, der bleve anstillede af det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), der nu satte sig, hvori jeg ikke er enig med ham, er der paa den anden Side en hel Række af disse Betragtninger, jeg kan dele med ham, og dette kan give mig Anledning til at fatte mig noget kortere, end jeg ellers vilde have gjort. Han anser den Skattereform, der nu har staaet paa Dagsordenen i 4 Aar, for at være det vigtigste Spørgsmaal, der foreligger for os, og ligesom han kan jeg ikke skønne rettere, end at den Taktik, det ærede Flertal nu vil følge, hindrer disse Love i at blive gennemførte, standser Behandlingen deraf, og dette skønner jeg er til overordentlig stor Skade for Udviklingen i det hele af alle Forhold i Landet.

Jeg har i de Mindretalsudtalelser, jeg har tilladt mig at fremsætte i de to forelagte Betænkninger, i al Korthed søgt at gøre min Mening klar om disse Forhold. Jeg nævner først Udtalelsen angaaende Spiritusbeskatningen, hvori jeg paa den ene Side har fremhævet de Love, som ere nødvendige for at skaffe den Indtægt, som Staten maa have, naar den skal bære Indtægtstab og Udgiftsforøgelsen ved at gennemføre andre Skattelove. Blandt disse regner jeg ogsaa det forelagte Forslag om Brændevinsafgiften for at være ganske væsentligt, hvis der skal blive Midler nok til at føre de andre Forslag igennem. Jeg forstaar ikke, at et andet æret Medlem af Udvalget i en Mindretalsudtalelse kan tillægge mig, at jeg ganske særlig ønsker Brændevinsafgiften forhøjet for at skaffe Penge til Tiendeafløsningen. Jeg skal minde om, at de fire Skattelovforslag, Toldloven, Spiritusbeskatningsloven, Overførselsloven og Indtægts- og Formueskatte-loven, have jo foreligget samlede i alle de tidligere Aar. At Tiendeafløsningsspørgsmaalet først er blevet aktuelt i indeværende Aar, kan selvfølgelig ikke i nogen Maade forandre den hele Opfattelse af Spiritusbeskatningen, om end det, hvis det skal gennemføres, hvad jeg anser for rigtig, stiller en forøget Fordring til Statskassen, idet Statskassen sandsynligvis vil faa en Udgift ikke saa ganske lidt over 1 Million Kr. om Aaret. Hertil er endvidere kommet det mindre Lovforslag, der er vedtaget i dette Ting, om Fritagelse for Bygningsafgift for mindre Bedrifter, der ogsaa

fører til Indtægtstab for Statskassen, der ikke er ganske ubetydeligt. Det motiverer selvfølgelig i forøget Grad Nødvendigheden af at forøge Spiritusbeskatningen, men den bliver ikke i højere Grad en Betingelse end tidligere.

Jeg kan ikke skønne rettere, end at den Taktik, som følges af dette Tings Flertal, fører til at standse alle disse Spørgsmaal. Jeg vilde have ønsket, at man ogsaa for Toldlovsforslaget var gaaet til en Behandling af Enkeltheder. Jeg har angivet i Betænkningen, at det andet Ting i Aar ved Behandlingen af Toldlovsforslaget har gjort mange og væsentlige Indrømmelser, baade paa Beskyttelsesatserne og paa visse finansielle Satser, og jeg vilde have ønsket, at Folketinget var gaaet frem paa lignende Maade. Som Eksempel i sidste Henseende skal jeg nævne, at man i Toldkommissionen i sin Tid blev enig over hele Linien paa Metalindustrien om en bestemt Form for Beskyttelsen. Dette Standpunkt forlod Toldudvalget i sin Tid, og paa dette Punkt er jeg uenig med det ærede Medlem, der nu satte sig, ligesom dette Skridt heller ikke fik Tilslutning af den daværende Regering. Jeg vilde have ønsket, at man var vendt tilbage til Toldkommissionens Forslag i denne Henseende og derved havde besvaret de Indrømmelser, der ere gjorte fra Landstingets Side. Men dog er der en Retning, hvor man i Landstinget har gjort en Art Indrømmelse, som jeg under de foreliggende Omstændigheder nærer nogen Tvivl om, er rigtig, det er den ret betydelige Nedsættelse af Toldafgifter paa, hvad jeg ikke kan andet end anse for at være i væsentlig Grad Luksusgenstande, saaledes Frugter, hvor man paa ganske enkelte Positioner er gaaet til en Indtægtsnedgang af omtrent 400,000 Kr. Med de Fordringer, der herefter blive stillede til Statskassen, tror jeg, man bliver nødt til at forlade dette og beholde alt, hvad der kan føres ind under Benævnelsen Luksusbeskatning.

Den ærede Ordfører udtalte, at han saa paa Statskassens nuværende Tilstand med Uro. Jeg er enig med ham i, at der er Grund dertil. Vi ere komne 10 Mill. Kr. ned med Kassebeholdningen i Løbet af et enkelt Finansaar, 1898—99, og den Maade, hvorpaa der disponeres over den, truer med at bringe endnu større Nedgang. Naar Forholdene ere saadanne, nærer jeg megen Tvivl om, at vi kunne komme til stor Indtægtsnedgang ved Ordningen af vort Beskatningsvæsen i det hele, saa det er ganske berettiget af den ærede Ord-